

sikke sig, at Smør, der kom herfra, havde dansk Mærke, saaledes, at Udlandet med Behed kunde slaffe sig Vished, om det Smør, som kaldes sig dansk, virkelig ogsaa er produceret her i Landet. Naar dette blev fastslaaet i Forbindelse med de Bestemmelser i den foreliggende Lov, der give Sikkerhed for, at Smør, naar det virkelig er fra Danmark, ogsaa er ægte Smør og ikke Butterine, antager jeg, at vort Smør vilde være saaledes sikret paa det udenlandske Marked, som det i det Hele er muligt; men hvorledes man nærmere skulde formulere dette, og om den Vej, jeg her har nævnt, er tilstrækkelig, eller om der maatte være andre Midler at anvende, kan bedst forhandles i Udvalg og i Konference med den høitærede Minister. Dette er Grunden til, at jeg har sagt, at jeg tror, det vilde være heldigst saa hurtigt som muligt, at lade Loven gaa i Udvalg, og da der enes med den høitærede Minister om den Form, man vil give Lovforslaget, for at opnaa det, som Alle ere enige om at ønske, nemlig saa meget som muligt at sikre det danske Smør paa det udenlandske Mark. d.

Leth: Jeg tror, at saavel Finantsudvalget som Landbrugsforeningerne fortjene Tak, fordi de have sat denne Sag i Bevægelse. Det er en særdeles farlig Konkurrent, som Meierismøret har faaet i Kunstsmøret, Butyrinet, og denne Konkurrence er saa meget farligere som godt Butyrin, i det Mindste efter de Oplysninger jeg har, i Henseende til Bøsmag og Næringsværdi kommer godt Meierismør temmelig nær. Det er da sikkerlig i høj Grad ønskeligt, at Butyrinet i denne Konkurrence ikke trænger sig ind under falsk Flag og giver sig ud for noget Andet end det er, og det er efter min Opfattelse sikkert ogsaa rigtigt, at man har forsøgt at træffe Foranstaltninger derimod netop fra Fabrikationsstandpunktet, saa meget mere som jeg ikke tror, at det forholder sig ganske rigtigt, naar det i Motiverne til § 2 siges, at det i hvert Fald ad kemisk Vej altid vil være muligt at konstaterer, om der foreligger Kunstsmør eller virkelig Smør. Det er virkelig et stort Spørgsmaal, om dette er rigtigt, om det altid er muligt ad kemisk Vej at konstaterer, om der foreligger Kunstsmør eller virkelig Meierismør. Begge Urter af Smør blive tilvirkede af dyriske Fedtstoffer, det ene ved en organisk Proces gjennem Mælken, det andet gennem en Fabrikationsproces af uorganisk Natur; men man opnaar idetmindste dog tilnærmelsesvis at faae omtrent det samme Produkt baade i Henseende til Bøsmag og Næringsværdi. Som Exempel paa, hvor vanskeligt det er ad kemisk Vej at kon-

staterer denne Forskjel, skal jeg tillade mig at nævne et Tilfælde fra min Praxis for ganske kort Tid siden. En Bønde herude i Sjælland leverede Smør til en Mand her i Kjøbenhavn. Modtageren af Smøret fandt, at det efterhaanden ikke blev saa godt, som det skulde være, og sendte en Prøve af det til et meget anset og meget omtalt privat Laboratorium her i Byen. Laboratoriet sendte Prøven tilbage med den Attest, at det var Kunstsmør. Modtageren anmeldte Bønden for Politiet, der blev anlagt Sag mod ham, og under denne Sag blev Prøven sendt til Universitetets kemiske Laboratorium, og dette Laboratorium erklærede, at det ikke var Kunstsmør, det var Meierismør. Jeg tror, at det af dette Exempel vil fremgaa, hvor vanskeligt det er ad kemisk Vej med Sikkerhed at konstaterer, om der foreligger Kunstsmør eller Meierismør, og at det derfor er dobbelt rigtigt, at man allerede fra Fabrikationsstandpunktet søger at sikre sig mod, at Kunstsmør seiler under falsk Flag. — Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal jeg tillade mig at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger. Naar det i § 1 er foreskrevet, at det færdige Produkt skal anbringes i Beholdere, som have en fra de sædvanlige Smørfustager kjendelig afvigende Form, da er det altid et Spørgsmaal, hvad der kan anses for at være en „kjendelig afvigende Form“ eller ikke; det afhænger af et Skøn, og det forekommer mig at være et billigt Krav, naar der sættes en Bøde paa indtil 2,000 Kr. derpaa, at Vedkommende, som fabrikere Kunstsmør og for Resten have i Sinde at holde sig Lovens Bestemmelser efterrettelig, faae nogen Veiledning, maasse ved en kongelig Anordning, om hvorledes de Beholdere skulle være, for at man kan være sikker paa, at de kunne antages at have en tilstrækkelig kjendelig afvigende Form fra de Justager, hvori man pleier at forhandle Meierismør. Med Hensyn til § 2 veed jeg ikke, om det ved den Bestemmelse, som taler om, at vedkommende Mistænkte skal betale Omkostningerne, hvis Mistanken findes begrundet, ellers ikke, har været Hensigten at foreskrive Noget, som afviger fra den almindelige Strafferetspleies Bestemmelser. Det er jo den i den almindelige Strafferetspleie gjældende Regel. Man har i § 2 endvidere vistnok sagt lidt Mere, end man egentlig havde til Hensigt. Det hedder nemlig, at naar der hos vedkommende Fabrikanter, Forhandlere osv. forefindes Kunstsmør, uden at de ovennævnte Forskrifter ere iagttagne — det vil altsaa sige, at det færdige Produkt forefindes uden at være anbragt i Justager, som have en fra de sædvanlige Smør-Justager